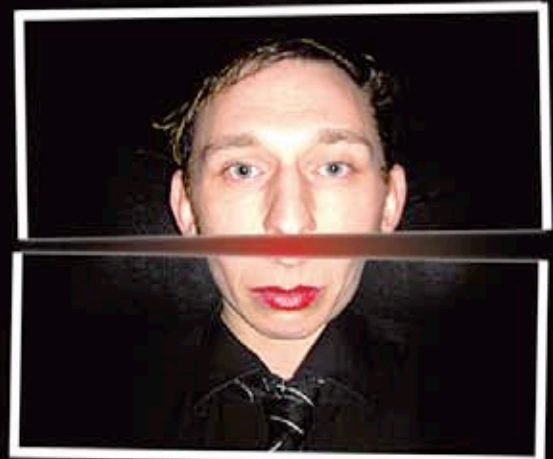

TSJECHOU **IN LOVE**

Danny Timmermans • Jenne Declair
Kadèr Gürbüz • Machteld Timmermans

Naar Anton Tsjechov • **Theatergezelschap "Het Ongerijmde"** • Collage Producties

Wij zijn regel • Verantwoordelijke uitgever: Huub Colla, Beveldekenweg 38, 2812 Mechelen • Vertegenwoordiger: P&H • Bsn. De Keyser • 0476 90 37 83

LESMAAP

Boekingen: COLLAGE PRODUCTIES • 0485 71 61 57 • info@huubcolla.be • www.collageproducties.be

Over Het Ongerijmde

Het Ongerijmde is in de eerste plaats een gezelschap van spelers. Spelers die er bewust voor kiezen aan de slag te gaan met materiaal uit het klassieke theaterrepertoire. Niet met de bedoeling om door een ingewikkelde, intellectuele analyse tot een vergezochte interpretatie te komen, maar via spel en scenografie een persoonlijke en hedendaagse visie neer te zetten.

De wetmatigheden van o. a. komedies, tragedies, conversatiestukken etc. worden blootgelegd via transparant acteren. De spelers wisselen van realistische inleving enerzijds naar het doorprikken van de situatie anderzijds. Het bewust combineren van verschillende speelstijlen, het optrekken en neerhalen van de vierde wand, het rechtstreeks aanspreken van het publiek, spelen met de chronologie, knippen in scènes enz. houdt de toeschouwer alert en nieuwsgierig.

Naast deze specifieke manier van spelen wordt er ook veel aandacht besteed aan het zoeken naar theatrale beelden. Voor dit visuele aspect halen we onze inspiratie uit film, fotografie, schilder- en beeldhouwkunst, etc. Abstractie van decor, geluids- en lichteffecten creëren een specifieke sfeer en prikkelen de verbeelding van het publiek.

Als gezelschap trachten we theater te maken dat de diverse toeschouwer op verschillende niveaus aanspreekt. Vertrekkende vanuit een heldere vertelling en steeds op zoek naar culturele referenties streven we – van de eerste repetitie tot en met de laatste voorstelling – naar toegankelijke theaterproducties die bij verschillende bevolkingscategorieën weerklank vinden.

Over Anton Tsjechov

Anton Pavlovitsj Tsjechov werd geboren op 17 januari in het jaar **1860** in **Taganrog**, een kleine havenstad in het zuiden van Rusland, en zoals Sint-Petersburg gesticht door tsaar Peter de Grote.

Over Taganrog zal Tsjechov later schrijven: *“Overal is het zozeer Azië, dat ik mijn ogen niet kan geloven. Zestigduizend inwoners houden zich slechts bezig met eten en drinken, met zich voort te planten, en zij hebben niet de minste belangstelling voor het leven; overal waar men komt ziet men slechts koelitsj, eieren, wijn uit Santorini en kinderen aan de borst. Geen krant, geen boek. Hier zijn geen patriotten, geen zakenlui, geen dichters, zelfs geen behoorlijke bakkers”.*

Geboortehuis van Anton Tsjechov in Taganrog

Anton was de derde zoon van een gezin met zes kinderen. Vader Pavel Tsjechov was eigenaar van een kleine kruidenierszaak in Taganrog en had onmiskenbaar artistiek talent maar weinig zin voor zakendoen. Moeder Evgenia was de dochter van een lakenhandelaar. Van hun vader erfden de Tsjechovs een kunstenaarsziel, van hun moeder de gevoeligheid. Anton Tsjechov was echter ook een **kleinzoon van slaven**. Zijn grootvader langs vaderszijde had zich in 1841 vrijgekocht van het slavenendom.

“Wat de schrijvers uit de adelstand gratis ontvangen, bij geboorterecht, moeten de niet-adellijken kopen, tegen de prijs van hun jeugd. Vertel dus hoe deze jongeman tracht zich te bevrijden, druppel voor druppel, van de slaaf die in hem leeft en hoe, op een mooie dag ontwakend, hij er zich rekenschap van geeft dat er geen slavenbloed meer door zijn aderen vloeit, maar het bloed van een waarachtig mens”.

Na het failliet van de kruidenierszaak in **1876** verhuist de familie Tsjechov totaal berooid naar Moskou. Anton blijft alleen achter in Taganrog om zijn studies aan het gymnasium af te maken. Door bijlessen te geven kan hij in zijn levensonderhoud voorzien.

In **1879**, na het beëindigen van zijn studies, én met een beurs van de stad Taganrog voor de universiteit verhuist Anton eveneens naar Moskou. Hij schrijft zich in aan de faculteit geneeskunde, en ontpopt zich ook quasi onmiddellijk tot het nieuwe gezinshoofd van de familie Tsjechov.

Om zijn studies te bekostigen én om zijn familie te onderhouden publiceert Anton korte verhalen , in voornamelijk humoristische tijdschriften, onder de schuilnaam **Antosja Tsjechonte**. Deze schuilnaam zal hij zeer lang aanhouden - uit bescheidenheid, en ook omdat hijzelf geen hoge dunk had van zijn literair werk.

Anton Tsjechov - student 1883

In **1884** studeert Anton Tsjechov af aan de universiteit en hij vestigt zich als **geneesheer** in Moskou.

“Buiten de geneeskunde, mijn wettige vrouw, heb ik ook een maîtresse, de literatuur ... als de ene mij verveelt, slaap ik met de andere. Dat verstoort misschien de orde, maar het is niet monotoon”.

In **1884** manifesteren zich echter ook de eerste symptomen van de ziekte die later Anton Pavlovitsj fataal zal worden, **tuberculose**. En alhoewel deze ziekte voor Tsjechov zeker een vloek was, is zij voor ons en de rest van de wereld misschien een allerhoogste zegen geweest, want zij heeft Anton belet om een , ongetwijfeld briljante, carrière als arts uit te bouwen, en hem nog meer in de armen van zijn maîtresse, de literatuur, gedreven. Hij blijft onverminderd doorgaan met het schrijven van verhalen.

In **1885** bezoekt Anton Pavlovitsj voor het eerst **Sint-Petersburg**. Hij is verwonderd over zijn faam als schrijver:

“Allen nodigden mij uit en zongen mijn lof, en van mijn kant was ik beschaamd dat ik tot nu toe zo slordig geschreven had. Als ik geweten had dat zij mij lasen, ik zou nooit op bestelling geschreven hebben”.

De, in die tijd, beroemde schrijver Grigorovitsj schrijft aan Tsjechov:

“U hebt een reëel talent, een talent dat U ver boven de schrijvers van de nieuwe generatie plaatst ...”

Anton begint te denken dat hij toch een echte schrijver kan worden:

“Heel mijn hoop ligt in de toekomst. Ik ben slechts zesentwintig jaar oud. Misschien zal ik erin slagen iets te verwezenlijken, al gaat de tijd vlug voorbij”.

Door de mislukking in Moskou van een eerste toneelstuk "**Ivanov**" stort Tsjechov zich weer op het schrijven van verhalen.

In **1888** verschijnt één van zijn meesterwerken "**De steppe**". Publiek en kritiek zijn zeer lovend: "Een schrijver van de allereerste rang is opgestaan in Rusland ...".

Anton Tsjechov krijgt de **Poesjkinprijs** voor literatuur. Hij voelt zich "*vervoerd zoals een verliefd man*".

In **1889** onderneemt Tsjechov een reis naar een strafkamp voor dwangarbeiders in Siberië, **Sachalin**. Het is zijn bedoeling om "het echte lijden" in kaart te brengen en de aandacht van de overheid te vestigen op de onmogelijke levensomstandigheden in deze strafkolonie. Zijn verslag over deze reis is inderdaad aanleiding tot een aanzienlijke verbetering van de toestand in Sachalin.

Anton Tsjechov 1890

In **1892** koopt Anton Pavlovitsj een landgoed van 250 ha op 80 km van Moskou, nabij **Melikovo**. Op 32-jarige leeftijd was de kleinzoon van een lijfeigene landeigenaar geworden dankzij zijn *pen*. De familie verhuist mee. In Melikovo schrijft Tsjechov zijn toneelstuk "**De Meeuw**".

De première van "De Meeuw" in het Alexandrinski-theater in Sint-Petersburg is een totale mislukking. Tsjechov is hierover totaal ontredderd. De volgende voorstellingen zijn nochtans een groot succes.

De ontgoocheling over het "onbegrip" voor zijn toneelstuk zal voor Anton Pavlovitsj terug aanleiding zijn tot het schrijven van prachtige verhalen zoals "De Zwarte Monnik", "Drie Jaren", "Het Huis met de Loggia", "Anna om de Hals" en zovele andere ...

In **1897** wordt Anton wegens erge bloedspuwingen opgenomen in een kliniek in Moskou. Het voorschrift van de behandelende arts luidt: rust, overvloedig eten, en vooral ... stoppen met zijn medische praktijk". Tsjechov vertrekt terug naar Melikovo, waar hij overspoeld wordt door familie en bezoekers.

Hij publiceert "De boeren" - een gigantisch succes.

Op aanraden van de geneesheren vertrekt Anton naar een warmere streek, de Krim aan de Zwarte Zee. In **1899** komt hij aan in **Jalta**. Hij laat er een huis bouwen “**de witte villa**”.

“De witte villa” in Jalta (nu Tsjechov-museum)

In **1899** wordt “De Meeuw” met veel succes opgevoerd in Moskou. Eén van de hoofdrollen wordt vertolkt door de jonge actrice **Olga Leonardovna Knipper**. Over haar had Anton, na het bekijken van een ander stuk waarin zij “Irina” speelde geschreven: *“Mijn keel was dichtgesnoerd van emotie ... als ik in Moskou gebleven was, zou ik verliefd geworden zijn op deze Irina”*.

Na de aanvankelijke mislukking van zijn “meeuw” in Sint-Petersburg had Tsjechov nochtans gezworen nooit meer toneelstukken te zullen schrijven. Maxim Gorki had hierover aan Anton Pavlovitsj geschreven: “En U wilt dus niet meer voor het toneel schrijven? Goede God, het is Uw plicht!”.

In **1899** kent de opvoering van “**Oom Vanja**” in Moskou veel succes.

Anton Tsjechov - 1899

Het onthaal van een volgend stuk “**De drie zusters**” in **1901** is veel minder enthousiast.

In deze periode ontwikkelt zich een drukke briefwisseling tussen Anton Pavlovitsj en de jonge actrice Olga Knipper.

“Dag laatste bladzijde van mijn leven, grote actrice van de Russische bodem”.

Na herhaald aandringen van de actrice huwen Anton en Olga in **mei 1901** in een kleine kerk in Moskou.

Omwille van zijn wankelende gezondheid moet de schrijver Anton echter in Jalta blijven, terwijl de actrice Olga haar carrière verderzet in Moskou.

“Het heeft geen zin voor jou het toneel te verlaten en te verwisselen voor het droefgeestig leven dat wij nu in Jalta leiden”

“Waarom verlaat ik het toneel niet, waarom kan ik verdragen dat jij ginds wegwijnt, helemaal alleen?”

Anton Tsjechov en Olga Knipper - 1901

In maart 1902 doet Olga een miskraam. Anton verzorgt haar eerst in Jalta, nadien in Moskou. Na haar genezing vertrekt de schrijver terug naar Jalta, terwijl de actrice achterblijft in Moskou om het nieuwe toneelseizoen voor te bereiden.

Anton Tsjechov is eigenlijk te ziek om te werken. Hij bewerkt een monoloog geschreven in 1885: “**Over de schadelijkheid van tabak**”, schrijft moeizaam aan zijn laatste novelle: “**De bruid**” (“De verloofde”) en begint aan zijn laatste toneelstuk “**De kersentuin**”. In oktober 1903 is het stuk voltooid. Anton schrijft aan Olga:

“Lieveling, hoe zwaar viel het mij om dit stuk te schrijven”.

Op **17 januari 1904**, op zijn 44ste verjaardag en bij zijn 25-jarig jubileum als schrijver, vindt de première van “De kersentuin” plaats in Moskou, in aanwezigheid van de auteur. Het eerbetoon aan de schrijver is enorm maar “men ademde een begrafenislucht in”.

In juni **1904** vertrekt Anton samen met Olga naar Berlijn om een eminent TBC-specialist te raadplegen. “*Vaarwel. Ik ga weg om te sterven*”. De ziekte was te ver gevorderd.

Na 3 dagen Berlijn vertrekken Anton en Olga naar het kuuroord **Badenweiler** aan de rand van het Zwarte Woud.

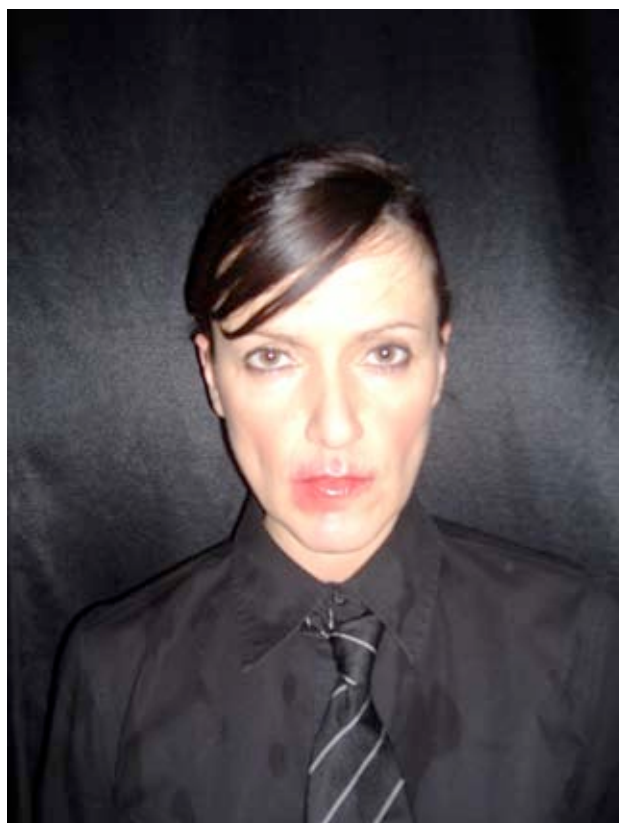
Op **2 juli 1904** om 2 uur 's nachts zegt Anton tot de dringend bijgeroepen geneesheer: "Ich sterbe" - hij weigert zuurstof - waarop de geneesheer hem een glas champagne laat aanreiken. "Het is lang geleden dat ik champagne gedronken heb" zegt hij glimlachend tot Olga, ledigt langzaam zijn glas, en draait zich op zijn linkerzijde. Enkele ogenblikken later houdt hij op met ademen - het is **drie uur in de morgen**.

Het stoffelijk overschot van Tsjechov komt in Moskou aan in een groenachtige treinwagon met het opschrift "vervoer van oesters". Maxim Gorki is woedend, maar Anton Pavlovitsj, die zo dikwijls geschreven had over de absurditeit van het leven en zichzelf zo relativeerde, zou de ironie ervan zeker geapprecieerd hebben.

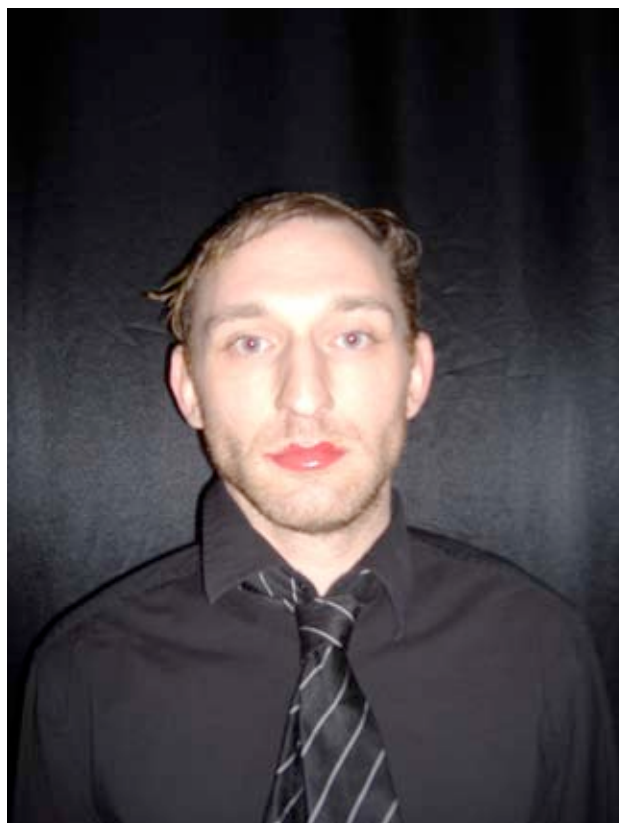
Anton Pavlovitsj Tsjechov wordt begraven op het kerkhof van het Novodevjitsji-klooster in **Moskou**.

"Zie wat een ongeluk ons getroffen heeft", zegt zijn moeder, "er is geen Antosja meer". Het was de enige lijkrede bij het graf van de grote schrijver Anton Tsjechov.

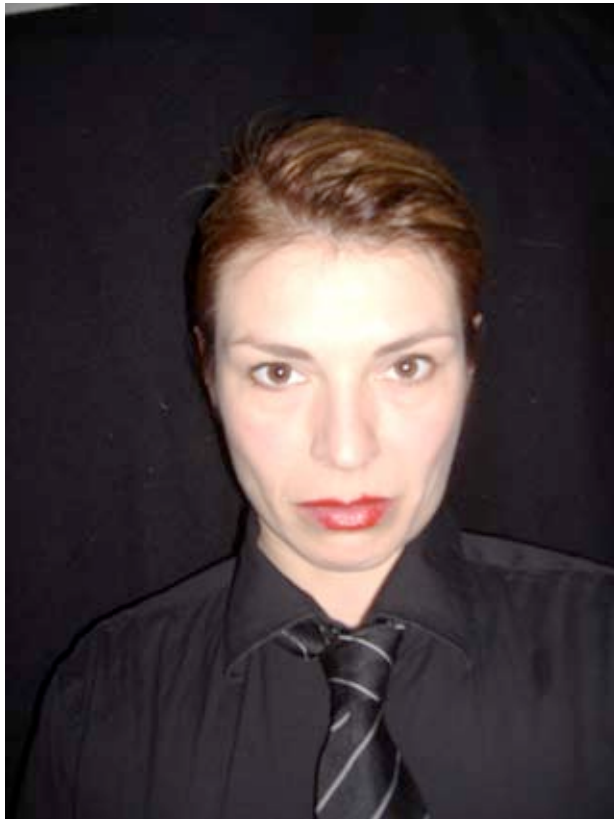
Over De Acteurs

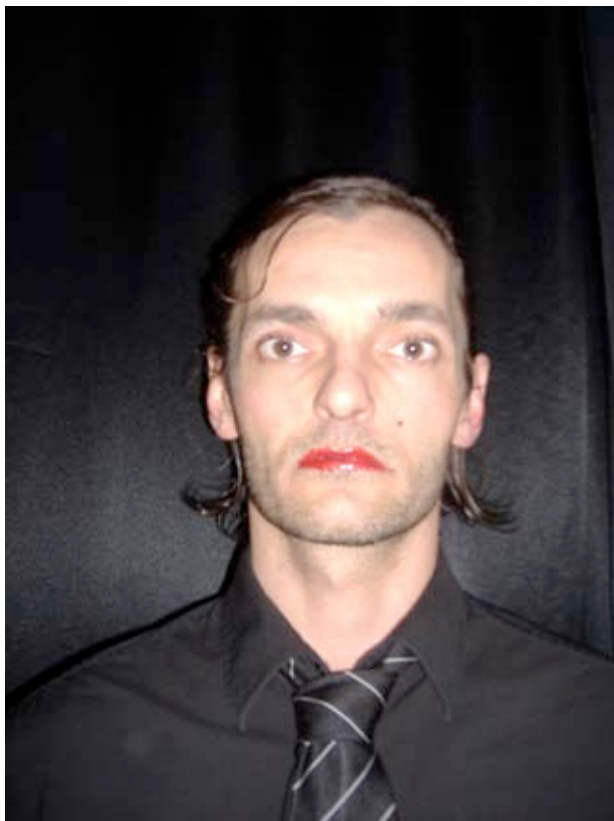
Kadér Gürbüz werd geboren op 29 juli 1969. Ze studeerde af aan het Conservatorium Gent en al snel kwam haar eerste opdracht bij het BALLET VAN VLAANDEREN, "Je Anne (Anne Franc) waar ze de hoofdrol op zich nam. Verder was ze nog te zien bij o.a. ARCA, "Hysteria", bij de KNS speelde ze mee in "Equus" en "Trojaanse vrouwen", "Sneeuw" in het JEUGDTHEATER, "God van de Slachting" in het RAAMTHEATER, "Beestig" (Fat Men In Skirts) van Nicky Silver in DE KOMEET en "Julius" van HET ONGERIJMDE. Ook voor de televisie speelde ze mee in W817, Aspe, Witse, Flikken, F.C. De Kampioenen, Thuis e.a. Ze presenteerde "Huis Zoekt Date" en ook bij Life TV was ze de gastvrouw die het huis Life Style programma aan elkaar praatte.

Jenne Declair voltooide zijn toneelopleiding in '99 bij Studio Herman Teirlinck. Als eindproject speelde hij mee in "Raving Not Drowning", een samenwerking tussen HET TONEELHUIS en Studio. Hij speelde in verschillende theaterproducties, o.a. "Weeskinderen" van T ECHT ANTWERPS THEATER, "De Vinger En De Mond" van FROE FROE, "Schipper Mag Ik Overvaren" bij DE MAAN, "Norway Today bij HET GEVOLG en ook in de eerste productie van HET ONGERIJMDE "Julius". Voor de camera was hij te zien in o.a. W818, Dief, Antonia, De Verlossing, De Kavijacks, Waiting For Dublin, Sextet, Dennis P, De Amazones en Rwina.

Machteld Timmermans werd geboren op 27 oktober 1970 te Hasselt. Ze studeerde sociologie aan de K. U. Leuven maar na twee kandidatuurjaren ging ze naar Brussel om daar een toneelopleiding te volgen aan het Koninklijk Conservatorium. In 1996 behaalde ze haar diploma “meester in de dramatische kunst” en werd datzelfde jaar geëngageerd door het repertoiregezelschap ENSEMBLE LEPORELLO. Buiten deze toneelgroep – waar ze nog steeds deel uitmaakt van de vaste acteursgroep – speelt/speelde ze o.a. bij BRONKS, TONEELGROEP CEREMONIA, MUZIEKTHEATER TIRASILA, HET ONGERIJMDE e.a. Ze gaf les aan de stedelijke academie van Zaventem en regisseerde bij zowel beroeps- als amateur-gezelschappen. Van 1996 vertolkte ze rollen in verschillende televisieproducties. Ze was te zien in: Dokters (VTM), Wittekerke (VTM), Thuis (VRT), W817 (Ketnet), 16+ (VRT), Kinderen van Dewindt (VRT), e. a.

Danny Timmermans is bij toeval terecht gekomen in de klas van “Meester, hij begint weer!” en maakte daar zijn TV debuut. Ook bij toeval is hij bij het amateur-theater in Mechelen zijn eerste stappen op de planken gaan zetten. Op die planken loopt hij nog altijd rond. Hij speelde mee in een vijftal produkties bij figurentheater “DE MAAN” waar ook zijn regie debuut tot stand kwam, “De jongen Van Zee” van Ignace Cornelis. Verder was hij mede-oprichter en acteur bij het gezelschap “DE KOMEET” waar hij meespeelde in oa.: “Popcorn” van Ben Elton en “Beestig” van Nicky Silver. Momenteel is hij ook te zien bij het gezelschap “ENSEMBLE LEPORELLO”, waar hij België en Nederland afreist met de voorstellingen “Fool For Love” en “Beestenbende”. Voor HET ONGERIJMDE is dit, na Julius van Shakespeare zijn tweede produktie. Voor de televisie is hij voornamelijk bekend als Robin uit “Buiten De Zone” of als ‘Tom’ uit “W817”. Hij speelde ook mee in oa. Smos (Ketnet), en Flikken (één).

Over de manier van werken

Het enige dat vaststond toen we voor het eerst rond de tafel gingen zitten waren de vier acteurs en de vier éénakters van Tsjechov: De Beer, Het Aanzoek, Het Jubileum en Over de Schadelijkheid Van Tabak. Wat al snel duidelijk werd was het feit dat we de vier afzonderlijke stukken tot één geheel zouden herleiden. In navolging van onze vorige productie "Julius" werd ook hier geen beroep gedaan op een regisseur. Het concept is collectief tot stand gekomen. Door knip en plakwerk, trial and error, heeft de huidige versie vorm gekregen. Al heel vroeg in het repetitieproces werd de tafel omgeruild voor de theatervloer en via het zoeken naar personages, ritme en tempo, overgangen, spanningsbogen enz. werden de laatste inhoudelijke oneffenheden bijgeschaafd. Na de repetitie-uren werd er inspiratie gezocht in oude Russische films, Marx Brothers films, Russische koorzang, naslagwerken over de Russische geschiedenis rond de eeuwwisseling, fotoboeken, Russische kunstboeken etc. Bij gebrek aan het externe oog van een regisseur werd er een digitale camera opgezet om de repetities te registreren. Deze beelden werden dan collectief bekeken en becommentarieerd. Op basis van onze visie over het stuk heeft de lichtontwerper een lichtplan opgesteld dat de vier éénakters, in onze verknipte vorm, een eigen, herkenbare sfeer en identiteit verschafte. Mede door de muziek werden de verknipte stukken geïntegreerd in een groter geheel.

In een cultuur waar iedereen vertrouwd is met het zappen van het ene programma naar het andere, waar de informatiestroom in een hoog tempo tot ons komt, leek het ons interessant om door de stukken te verknippen, de dynamiek en het tempo van de voorstelling te verhogen. Hierdoor wordt de aandacht gericht op het gemeenschappelijke thema van de vier éénakters: SCHONE SCHIJN. Als de personages van de vier stukken persoonlijk geraakt worden, valt hun masker af en tonen ze hun ware en meest basale kanten.

Over de politieke en culturele achtergrond van het stuk: een situering van de tijdsgeest

Door een samenloop van klimatologische, geografische en historische omstandigheden sukkelde het beschavingsproces in Rusland het westen met een grote achterstand achterna. Aardrijkskundig gezien lag het land niet enkel open voor de Oostelijke winden die in de winter temperaturen tot -40 graden brengen en in de zomer een verstikkende droogte, maar ook voor de barbaarse steppevolkeren uit Azië die op hun rooftochten telkens weer elk beschavingswerk ontredderden.

De uitgestrektheid van Rusland speelde in het haar nadeel. Waar in West-Europa en Oost-Azië de groeiende bevolkingsdichtheid de mensen dwong tot steeds productievere landbouwmethodes, keken de Russen uit op een bijna onuitputtelijke voorraad landbouwgrond. De productiviteitsstijging in de landbouw is echter, althans in de periode voor de industriële revolutie, de voornaamste stuwkracht achter het beschavingsproces. Rusland kende nooit de ontwikkeling van een nationale industriële kapitalistische klasse zoals in vele West-Europese landen.

Op de drempel van de twintigste eeuw was het rijk van de laatste tsaar Nicolaas II (1868-1918) nog een land van voornamelijk boeren en adellijke grootgrondbezitters.

De armoede onder de boeren die de overgrote meerderheid van de bevolking vormden was enorm. In sommige regio's leefden die op een dieet van hout en gras, daar waar kakkerlakken konden overleven werd dit gezien als een teken van relatieve rijkdom.

Met de invoer van leningen van het Europese kapitaal en het opzetten van private bedrijven, kwam een deel van de boeren rechtstreeks vanuit archaische steden terecht in fabrieken en in centra van de moderne industrie. Tussen 1890 en 1899 steeg de staalproductie met 116%, de ontginning van aardolie met 180%, van steenkool met 131%,...

De jonge en nieuwe arbeidersklasse was geconcentreerd in werkplaatsen die veel groter waren dan die in Europa.

In januari 1905 staken de nederlagen van het tsaristische leger in de Russisch-Japanse oorlog en de bloeddorstige aanval van de kozakken op een vreedzame betoging van 200.000 Petersburgse arbeiders (de zogenaamde Bloedige Zondag - 9 januari 1905) de lont aan een golf van massastakingen en boerenrevoltes. De liberale burgerij greep dit aan om hun democratische hervormingseisen voor te leggen aan tsaar Nicolaas II.

Nicolaas riep in 1906 het Russische parlement, de Doema, bijeen en twee jaar later schonk hij alle Russen vrijheid van godsdienst, zij het te laat. De nederlaag en de ellende van de Russische troepen in WO I bespoedigden de zaak.

Hervormingen waren niet meer genoeg, de revolutie ontbrandde.

In maart 1917 brak er een algemene staking uit in Sint-Petersburg. De staking was een protest tegen de oorlogschao.

Nicolaas moest afstand doen van de troon en een groep revolutionairen, de mensjewieken, vormde een voorlopige regering. Deze regering viel snel omdat ze geen einde aan de oorlog kon maken. In november grepen de bolsjewieken de macht. Ze maakten een einde aan de oorlog met Duitsland en onder leiding van Vladimir Lenin riepen ze het land uit tot de eerste communistische staat ter wereld, de Sovjet Republiek.

Over de vier afzonderlijke stukken

Over DE BEER

Personages:

JELENA IVANOVNA POPOVA, weduwe, landeigenares. (Kadèr Gürbüz)

GRIGORI STEPANOVITSJ SMIRNOV, jonge landeigenaar. (Jenne Declair)

LOEKA, bediende van Popova, een oude man. (Danny Timmermans)

De handeling vindt plaats in de salon in het huis van Popova.

Korte inhoud:

Popova is al zeven maanden weduwe en sluit zich op in haar huis. Ze wil niemand zien of horen. Wanneer de brute Grigori Smirnov geld komt vragen dat haar man hem nog schuldig bleek, probeert ze hem ervan te overtuigen dat ze hem wel wil betalen maar niet direct kan. Als dan duidelijk wordt dat Smirnov niet weg zal gaan zonder zijn geld, ontstaat er een hevig duel tussen de weduwe en haar schuldeiser.

Over HET AANZOEK

Personages:

STEPAN STEPANOVITSJ TSJOEBOEKOV, landeigenaar. (Jenne Declair)

NATALJA STEPANOVNA, zijn dochter. (Machteld Timmermans)

IVAN VASILJEVITSJ LOMOV, neurotische buurman. (Danny Timmermans)

De handeling vindt plaats op het landgoed van Tsjoeboekov in de woonkamer van het huis.

Korte inhoud:

Lomov, de neurotische buurman van Natalja Stepanovna, heeft al zijn moed verzameld om haar ten huwelijk te vragen. Als zijn goed ingestudeerde inleiding wordt onderbroken door een discussie over een klein lapje grond, ontaard deze romantische opzet in een hevige scheldpartij. Het hart van deze stuntelige grootgrondbezitter wordt serieus op de proef gesteld als ook haar vader zich achter haar mening schaaft.

Over HET JUBILEUM

Personages:

ANDREJ ANDREJEVITSJ SJIPOETSJIN, voorzitter van het bestuur van de
Coöperatieve Credietbank, niet zo jong meer.

TATJANA ALEKSEJEVNA, zijn vrouw.

KOEZMA NIKOLAJEVITSJ CHIRIN, boekhouder van de bank, een oude man.

NASTASJA FJODOROVNA MERTSJOETKINA, een oude vrouw.

De handeling vindt plaats in de Coöperatieve Credietbank.

Korte inhoud:

Andrej Sjiptoetsjin, de directeur van een handels- bank viert vandaag zijn jubileum. Zijn druk-doenerij staat in contrast met het plichtsbesef van de boekhouder die tegen de verdrukking in tracht door te werken. Wanneer de vrouw van Sjiptoet-sjin, Tatjana, vol van zichzelf, en een zekere Nastasja Fjodorovna, met een verzoek-schrift i.v.m. het ontslag van haar man, zijn voorbereidingen voor het jubileum dwarsbomen, slaan alle stoppen

door net op het moment dat de deputatie van de leden van de bank binnen stappen.

Over OVER DE SCHADELIJKHEID VAN TABAK

Personages:

IVAN IVANOVITSJ NJOECHIN, getrouwd met zijn vrouw, de eigenares van een
muziekschool en een meisjespensionaat.

De handeling vindt plaats op het podium van een club in de provincie.

Korte inhoud:

Ivan Ivanovitsj Njoechin moet van zijn vrouw voor de zoveelste keer een interessante toespraak houden voor het goede doel. Wanneer hij probeert uit te leggen hoe het onderwerp van zijn speech – de schadelijkheid van tabak – tot stand is gekomen, krijgt hij alweer last van zijn rechteroog dat telkens begint te knippen als hij voor een publiek moet spreken en hem aan totaal andere dingen doet denken. Hij begint af te wijken van het onderwerp en beetje bij beetje komen zijn ware gedachten over zijn vrouw naar boven. Gedachten die voor de arme Njoechin nogal diep verankerd zitten.

Over onze achtergrondinformatie

- Films:** Pantserkruiser Potemkin (Film over de Russische Revolutie)
Animal Crackers (Marx Brothers)
Duck Soup (Marx Brothers)
Horse Feathers (Marx Brothers)
- CD's:** Folk Songs Of The Black Sea And Linear Cossacks (The Kuban Cossack Chorus)
Alexander Nevsky (Prokofiev)
Les Choeurs De L'Armee Rouge
Chants Populaires Russes (Les Cosaques De Russie)
Perestroika Glasnost (Ivan Rebroff)
The Buffoon (Prokofiev)
- Boeken:** De Beste Foto's uit de 19de Eeuw (Hulton Deutch Collection)
The Tretyakov Gallery (Moscow)
Volga (Meesters van de 19de Eeuwse Russische Fotografie)
- Links:** http://nl.wikipedia.org/wiki/Anton_Tsjechov
<http://www.tsjechov.be/>
<http://www.vanoorschot.nl/?auteurnummer=96526>
<http://www.plantageleiden.nl/varia/tsjechov.asp>
<http://www.geocities.com/heartland/bluffs/7745/chekhov2.htm>

MEER INFO OVER HET ONGERIJMDE OP WWW.COLLAGEPRODUCTIES.BE